

Rigsdag kan være bekendt, at Samlingen slutter, uden at dette er sket, thi det er dog en fuldkommen nødvendig Konsekvens af alt, hvad der er sket i Rigsdagssamlingen, og af, hvad der er sket udenom os i Europa, at vi faar disse Skattelove, som man med en Eufemisme betegner som Indtægtslove — jeg husker, at det ærede Medlem fra Æbeltoft betegnede sine Skattelove saaledes, jeg har nu mere drastisk og ligefrem kaldt mine for Skattelove. Men dette er kun muligt, hvis der kan opnaas Enighed, thi selv om man kan gennemføre saadanne Skattelove mod en stor Del af Rigsdagen, anser jeg det i og for sig for betænkeligt: Jeg vil altsaa meget gerne være med endnu til yderligere Forhandling, men vil ogsaa lægge det ærede Medlem fra Æbeltoft som Ordfører for Partiet Venstre meget paa Hjerte, at han anvender sin Indflydelse i det andet Ting — jeg skal gøre, hvad jeg formaar i det andet Ting —, for at man kan komme til Enighed, men den maa da ogsaa tilvejebringes paa den Maade, at naar man fra radikal og socialdemokratisk Side har strakt sig saa vidt, som vi har gjort ved denne Lejlighed, da denne Imødekommen, som det ærede Medlem selv paapeger, mødes med en lignende Velvillie fra den anden Side. Pengene skal vi have, og Enighed burde der være i dette Øjeblik imellem de politiske Partier om et Spørgsmaal, der dog ikke er rent partipolitisk og ikke heller er af en saadan Karakter, at ikke alle Partier i og for sig maa være delagtige i dets Løsning.

Sporon-Fiedler: Da det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) er blevet kaldt til et vigtigt Møde i vor Landsorganisation, jeg skal paa hans Vegne tage det af ham stillede Ændringsforslag og Underændringsforslag tilbage, idet vi fra vor Side ønsker, at de deri nedlagte Tanker kan bringes til Gyldighed paa en mere effektiv Maade ved Sagens fortsatte Behandling her i Rigsdagen.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 3 til Forslag til Lov om Ændring i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Ligeledes er Underændringsforslaget under Nr. 3 til Forslag til Lov om en overordentlig Indkomstskat til Staten i 1915 taget tilbage. Ønsker nogen at op-

tage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

N. Neergaard: Jeg kan fatte mig meget kort. Den højtærede Finansminister og jeg er ingenlunde uenige om det Princip, at Formuen bedre taaler Beskatning end Arbejdsindtægt. Jeg fremhævede det ogsaa stærkt i det, jeg sagde før, at vor Skattelovgivning gaar ud fra hele dette Synspunkt. Det er derfor, vi har denne Tillægsafgift for Formuen, fordi man i Formueindtægten har et bedre Skatteobjekt end i Arbejdsindtægten. Men derfra til, naar man skal have en ret betydelig Forøgelse af Skatten, kun at lægge den paa Formuen er der et stort Spring.

Uenigheden drejer sig om Loven om den overordentlige Indkomstskat, og der bebredede den højtærede Minister det Parti, jeg tilhører, at vi ikke havde vist tilstrækkelig Imødekommen; han havde vist Imødekommen — det indrømmer jeg ogsaa —, men han mente, at vi ikke havde været imødekommende imod ham. Det synes jeg imidlertid; vi har ogsaa paa forskellige Punkter vist Imødekommen med Hensyn til dette Lovforslag. Ud fra vort principielle Synspunkt, at det er Krigsindtægten, der skal beskattes, har vi vist os i høj Grad imødekommende ved at gaa ind paa at lade selve det Faktum, at der er en Merindtægt, være Præsumption for, at det er en Krigsindtægt. Det er en meget stor Imødekommen, og jeg søgte ogsaa, da jeg havde Ordet før, at paavise, at et principielt helt rigtigt Resultat kan ikke fremkomme derved; men vi har gjort det dels af praktiske Hensyn, dels ogsaa for at nærme os saa meget som muligt til hinanden for at komme til Enighed, hvad jeg anser for i høj Grad ønskeligt.

Den højtærede Minister dvælede hovedsagelig ved de praktiske Vanskeligheder og fremhævede, at det hele kom til at bero paa et Skøn; og det er omtrent ogsaa den eneste Side, hvorfra vort Forslag kan angribes; thi at det i og for sig er rigtigere, retfærdigere, naar der er Tale om Krigsudgifter, at lade dem bæres af dem, der har haft særlige Krigsindtægter, end af dem, der tilfældigt har haft en Merindtægt, derom kan der ingen Tvivl være. Lovforslaget er ogsaa i den almindelige Bevidsthed gaaet over til at staa som et Lovforslag om Krigsindtægter. Man har fra først af kaperet, at skal der være en Tanke i Loven, maa det være den; og der er ingen Tvivl om, at vi har konsekventere og kla-